

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

25.06.2018 / wersja angielska

Wzorzec FCI N° 331

KANGAL

(KANGAL ÇÖBAN KÖPEĞİ/KANGAL SHEPHERD DOG)

POCHODZENIE: Turcja.

DATA PUBLIKACJI OFICJALNIE OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 15.06.2018.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies pasterski używany do pilnowania owiec.

Aktywne psy, pierwotnie używane jako psy pilnujące owiec; ciężko pracujące; zdolne wytrzymać ekstremalny upał i chłód.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 2 - Pinczery i sznaucery, molosy, szwajcarskie psy górskie i do bydła.

Sekcja 2.2 Molosy typu górskiego. Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Choć każdy kraj chętnie opisuje historię rasy w przypadku swych narodowych ras, rzadko możliwe jest ustalenie dokładnej, szczególnie gdy chodzi o psy pilnujące żywego inwentarza. Historia kangala jest jedną z takich historii. Jednakowoż, jest to rasa głęboko osadzona we współczesnej tureckiej kulturze. Jest to wielce chwalona narodowa rasa Turcji.

Nie byłoby przesadnym stwierdzenie, że ludność turecka migrująca z Azji Środkowej, której środki utrzymania opierały się głównie na koczowniczej hodowli zwierząt, przywozła ze sobą swoje psy z silnym instynktem ochrony żywego inwentarza. Powszechnie wiadomo, że psy chroniące owce i kozy w Azji Środkowej mają różne kolory.

Pytanie o pochodzenie kangala, jakiego znamy dziś, powinno dotyczyć tego, co spowodowało, że w Turcji psy te są bardziej jednolite pod względem typu, a zwłaszcza koloru.

Uważa się, że odpowiedź tkwi w obszarze we wschodniej Turcji, w którym ich populacja jest bardzo liczna oraz w rodzaju rasy owiec, z pilnowania której są znane: rasy Akkaraman.

Wzorzec FCI N° 331 / 25.06.2018

Obie rasy [tj. psów i owiec] wydaje się łączyć taka sama czarna maska na płaszczu w kolorze bułanym (burym); [występują] na rozległych stepach wschodniej Turcji, otoczonych wysokimi górami, tworząc stosunkowo odizolowane populacje. Sugeruje to idealny kamuflaż i adaptację dla obu. Nazwa rasy, kangal, wydaje się pochodzić od miasta Kangal w prowincji Sivas, gdzie rasa przyciąga uwagę całego świata wyjątkowo wysokiej jakości i jednolitymi w typie okazami.

WRAŻENIE OGÓLNE: Duży, silny, mocnej budowy pies chroniący żywy inwentarz; z ciemną maską. Nie agresywny, ale dobry stróż. Zdolny do [rozwijania] dużej prędkości. Kangal to pies typu molosowatego. Jego budowa jest solidna. Zwarty tułów pokryty jest gęstą sierścią średniej długości. Tułów jest prostokątnego kształtu.

ISTOTNE PROPORCJE: Linie profilu kufy i czaszki są rozbieżne. Długość ciała jest 10-12% większa niż wysokość w kłębie. Głębokość klatki piersiowej stanowi około 50% wysokości w kłębie.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT: Pewny i odważny, pozbawiony agresji, naturalnie niezależny, bardzo inteligentny i uległy. Dumny i pewny. Lojalny i czuły wobec właścicieli, ale nieufny wobec obcych, gdy pełni służbę.

GŁOWA

OKOLICA MÓZGOCZASZKI: Duża, lecz proporcjonalna względem ciała.

Czaszka: Szeroka między uszami, nieznacznie zwężająca się ku stopowi.

Nieco zaokrąglona. Długość czaszki jest większa niż jej szerokość.

Stop: Nieznaczny.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Czarny.

Kufa: Krótsza niż czaszka. Długość kufy stanowi 40-44% długości głowy. Profil tępy, nieznacznie zwężający się ku końcowi. Linia kufy od stopu ku nosowi jest delikatnie opadająca.

Wzorzec FCI N° 331 / 25.06.2018

Wargi: Bardzo nieznacznie obwisłe, z czarnymi krawędziami. Krawędź górnej wargi nie może sięgać niżej, niż profil żuchwy. Kącik warg przylegający.

Szczęka i żuchwa/Uzębienie: Zęby silne, preferowany zgryz nożycowy; zgryz cęgowy lub odwrócony zgryz nożycowy akceptowalne; brak P1 i M3 nie powinny być karane.

Policzki: Dobrze umięśnione; kości policzkowe są widoczne, ale nie wydatne.

Oczy: W kształcie migdała, od średnich do dużych, wielkości proporcjonalnej do rozmiarów czaszki, szeroko rozstawione, nie ukazujące trzeciej powieki. Od ciemnobrązowych do jasnobrązowych, im ciemniejsze, tym lepsze. Obwódki oczu czarne.

Uszy: Średniej wielkości, trójkątnego kształtu, zaokrąglone na końcach, wiszące, z przednią krawędzią blisko policzka, unoszone, gdy pies jest zaalarmowany. Kopiuwane uszy (w krajach, w których jest to dozwolone) są oceniane tak samo, jak niecięte.

SZYJA: Lekko łukowata, mocna, muskularna, długość jest niemal równa długości głowy, raczej gruba. Może mieć bardzo nieznaczne podgardle (łałok). Szyja nie jest noszona w pozycji pionowej.

TUŁÓW: Mocny, dobrze umięśniony, boki nie mogą być płaskie.

Górna linia: Lekko wysklepiona nad lędźwiami. Zad nieco wyższy niż wysokość w kłębie.

Kłęb: Mocny, nieznacznie uwydatniony.

Grzbiet: Średniej długości, mocny, dobrze umięśniony.

Lędźwie: Nieznacznie wysklepione.

Zad: Średniej długości. Umięśniony, dobrze związany z lędźwiami. Opadający pod kątem niemal 30 stopni.

Klatka piersiowa: Głęboka, sięgająca łokci, żebra dobrze wysklepione, klatka piersiowa wystarczająco długa.

Dolna linia brzucha i słabizna: Słabizna nieco podciągnięta.

OGON: Długi, sięgający nieco poniżej stawu skokowego. Górna linia ogona tworzy linię ciągłą z linią zadu; gdy pies jest rozluźniony, ogon noszony nisko ze ścisłym skrętem na końcu. Gdy pies jest pobudzony – ogon noszony wysoko i zakręcony nad grzbietem, szczególnie u samców.

Wzorzec FCI N° 331 / 25.06.2018

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wrażenie ogólne: Ustawione dość szeroko, proste i o mocnym kośćcu; dobrej długości.

Łopatką: Dobrze umięśniona, ukośna.

Ramię: Musi być umięśnione i mocne. Przylegające do tułowia.

Łokieć: Przylegający do boków, lecz umożliwiający swobodny ruch.

Przedramię: Długości pozostającej w harmonii z tułowiem, o mocnym kośćcu, proste.

Nadgarstek: Mocny.

Śródrezcze: Mocne, widziane z boku - nieco pochylone.

Przednie łapy: Mocne, z grubymi opuszkami i dobrze wysklepionymi palcami. Pazury krótkie, preferowane czarne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wrażenie ogólne: Mocne, nie przesadnie umięśnione. Tylne łapy – widziane od tyłu – pionowe.

Udo: Długie.

Staw kolanowy: Dobrze kątowny.

Podudzie: Umięśnione, mocne.

Staw skokowy: Silny, szeroki. Umiarkowanie kątowny.

Śródstopie: Dobrze rozwinięte, umiarkowanej długości i ustawione pionowo do podłoża. Równoległe do siebie.

Tylne łapy: Mocne, z grubymi opuszkami i dobrze wysklepionymi palcami. Pazury krótkie, preferowane czarne. Wilcze pazury są dopuszczalne.

CHÓD/RUCH: Bardzo zdecydowany, linia głowy, szyi i tułowia na tym samym poziomie w ruchu, ruch równomierny, sprężysty i z długim wykrekiem, sprawiający wrażenie pewnego, mocny.

Inochód dopuszczalny przy wolnym tempie.

SKÓRA: Średniej grubości, dobrze przylegająca na głowie i tułowiu.

Dopuszczalny nieznaczny łań (podgardle). Kolor skóry zależy od koloru szaty, ale skóra musi być pigmentowana.

SZATA:

WŁOS: Długości 3-7 cm, gruby i twardy włos okrywowy, gęste podszycie. Możliwe są zmiany długości włosa w zależności od warunków pogodowych.

Włos dłuższy i grubszy na szyi, łopatkach i udach.

MAŚĆ: Całe ciało powinno być jednego koloru. Może on wahać się od płowego do wilczasto-sobolowego. Biel lub jaśniejszy kolor na klatce piersiowej nie jest uważany za wadę, o ile nie zajmuje więcej, niż 10 cm szerokości. Biel na gardle nie jest pożądana. Biel na łapach i stopach jest dopuszczalna. Preferowana jest jednak mniejsza ilość bieli. Pies musi mieć czarną maskę. Maska pokrywa kufę i jest jaśniejsza na czaszce. Uszy ciemne. W połowie lub jednej trzeciej ogona, od jego końca w kierunku podstawy, może znajdować się ciemna linia. Biały koniec ogona jest dopuszczalny.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie:

Psy: 72-78 cm z tolerancją +/- 2 cm

Suki: 65-73 cm z tolerancją +/-2 cm

Waga:

Psy: 48-60 kg

Suki: 40-50 kg

WADY:

Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

POWAŻNE WADY:

- Czaszka szersza, niż wynosi długość od potylicy do stopu.
- Wysokość zadu niższa, niż wysokość w kłębie.
- Zbyt lekka lub zbyt ciężka budowa dla psa pracującego.
- Nietypowy kształt ogona.

- Białe łaty na szyi.
- Biała linia na kufie i masce.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.
- Brak typu.
- Tyłozgryz.
- Przodozgryz większy niż odwrócony zgryz nożycowy.
- Zbyt krótka kufa (stanowiąca jedną trzecią długości czaszki).
- Bardzo krótka i gładka szata, brak podszerstka.
- Brak maski na kufie.
- Brązowy nos i pigmentacja.
- Oczy różnych kolorów.

UWAGA:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.
- Tylko zdrowe funkcjonalnie i klinicznie psy, ukształtowane typowo dla rasy, powinny być używane do hodowli.

CECHY ANATOMICZNE

